

Vestmanna kommuna staðfesta fólkaatkvøðuna

Vestmenningar vilja verða ein partur av Streymoynni. Hesum var stórir meiriluti fyri á vegleiðandi fólkaatkvøðuni, sum var í Vestmanna leygardagin. 60 prosent av veljarunum vilja hoyra til Streymoyinna, 21 prosent vilja hoyra saman við Vágoynni, og 15 prosent av vestmenningum vilja hoyra saman við Sunda kommunu, skrivur uf.fo. Karl Olsen, borgarstjóri í Vestmanna sigur, at fólkaatkvøðan var somikið greið, at kommunan longu á fundi í kvøld, fer at senda Innlendismálaráðnum eitt skriv, har Innlendismálaráðið verður biðið at staðfesta, at Vestmenningar vilja hoyra til Streymoyinna. Fólkið í Vestmanna ynskir at hoyra til Streymoyinna, og ikki til Sundalagið ella Vágarnar. - Út frá tí mugu vit arbeiða. Verður talan um at leggja saman við Tórshavnar kommunu, so mugu samráðingar til fyrst. Samráðingar mugu eisini til, um Vestmanna og Kvívík skulu leggja saman, sigur Karl Olsen.

Kynstrið at broyta eina fyrritøku

Kynstrið at broyta og menna eina fyrritøku býr í at broyta starvsfólkini – eftir teirra egnu treytum. Tað sigur virkisráðgevin, John Ewans Porting, stigtakari til eina nýggja útbúgving í virkisráðgeving í Føroyum

VINNA

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo
Myndir: Jens K. Vang

Ein fyrritøka, ið ynskir broytingar, má byrja við tí einstaka starvsfólkinum. Men tú kemur ikki langt við bara at krevja av starvsfólkinum, at tað broytir seg. Kynstrið býr í, at fáa ynskið um broyting at koma frá tí einstaka starvsfólkinum sjálvum.

Soleiðis sigur virkisráðgevin og gestaltterapeutur-in, John Ewans Porting, ið júst hevur verið í Føroyum og ráðgivið starvsfólkunum í eini stórari, nútímans føroyskari fyrritøku.

Gestalt- ástøði

Ráðgevingin hjá Porting, og nú eisini útbúgvingin, hann tekur stig til í Føroyum, byggir á sonevnda gestalt-ástøðið.

Grundleggjandi snýr gestalt-ástøðið seg um at lata upp fyri fjalda tilfeinginum, sum býr í menniskjum. Sambært Porting brúka tey flestu av okkum bert ein brotpart av okkara menn-ingarmøguleikum. Orsökirnar kunnu vera, at vit lata gamlar vanar og umstøðurnar stýra okkum, at vit royna bara at vera fitt og lagalig og ikki seta krøv, at vit eru bangin fyri tí ókenda o.s.fr.

- Um fyrritøkan, fólk starvast í, so bráðliga boðar frá tørvinum á broyting og menning, er skjótt, at fólk fara í verjustøðu. Og her er tað so, at ein virkisráðgevi kann koma inn í myndina fyri at hjálpa at fáa glið á broytingartilgongdina.

- Tankin við hesi hjálpin er, at tú kanst ikki krevja av starvsfólkunum, at tey broyta seg uttan at tú gevur teimum neyðugu amboðini at fremja broytingina. Og tað er her, samrøðan við ráðgevan ella coach'in kemur inn, sigur Porting.

Hann leggur afturat, at kravið til ein ráðgeva er, at hann er til staðar í samrøðuni uppá treytirnar hjá tí, hann tosar við. Bara á tann hátt kann hann hjálpa at loysa upp fyri tí, ið forðar júst hesum persóninum í at menna og umstilla seg.

Men hví er Porting so vísur í, at øll fólk hava áhuga í at menna og broyta seg?

- Eg eri rættiliga sannførdur um, at tað liggur í okkum øllum, at vit ynskja at brúka okkara møguleikar best møguligt og helst á ein kreativan hátt. Allar kanningar vísa eisini, at hetta skapar tey best nøgdu starvsfólkini, sigur Porting.

Hann leggur afturat, at hetta í grundini ikki snýr seg um at broyta ein persón útifrá, men at hjálpa viðkomandi at finna fram til sínar egnu fjaldar eginleikar - við øðrum orðum, at geva persóninum ein møguleika at realisera seg sjálvum.

Siðbundnar føroyskar fyrritøkur

Sambært John Ewans Porting eru alsamt fleiri føroyskar

- Ein fyrritøka kann ikki krevja, at starvsfólkini umstilla seg, uttan at geva teimum amboðini at umstilla seg við, sigur John Ewans Porting, ið hevur ráðgivið nógvum føroyskum fyrritøkum seinnu árin

ar fyrritøkur fúsar at taka við teimum avbjóðingum, ið altjóðagerðin og broyttar kappingartreytir annars krevja. Hinvegin er tað ongín loyna, at føroyskar fyrritøkur hava lutfallsliga ilt við at rista gamlar siðvenjur av sær. Um fyrritøkan sjálv hevur lyndi til at verða hang-

andi í gomlum mynstrum, verður tað enn truplari at stimbra starvsfólkini til at taka lut í teimum broytingum, sum nýggjar avbjóðingar krevja.

- Tað kann vera sera freistandi at tvíhalda um gamlar vanar, tí teir geva eitt slag av tryggleika. Men menningin innan vinnulívið gongur so skjótt nú, at tað er alt avgerandi, at starvsfólkini duga at umstilla seg. Men tað skal henda á ein hátt, so samstundis kenna stórri arbeiðsnøgðsemi, sigur Porting.

Spurdur, um hetta ikki bara er ein sofistikeraður máti manipulera starvsfólkahópin til at arbeiða meira, sigur Porting, at tað hevði ein fyrritøka ikki komið langt við.

- Sæð frá einum figgjarligum og kreativum sjónarhorni er tað óðamannaverk at díkja starvsfólk undir í arbeiði. Eg havi upplivað fyrritøkur, sum hava kroyst starvsfólkini til seinasta dropa í eini misskiltari roynd at menna fyrritøkuna.

- Sæð frá einum figgjarligum og kreativum sjónarhorni er tað óðamannaverk, at díkja starvsfólkini undir í arbeiði

John Ewans Porting, virkisráðgevi

Úrslitið er tað beint øvuta, nevnliga útbrend starvsfólk, sum hvørki menna seg sjálvi og enn minni nakra fyrritøku, sigur John Ewans Porting.

Starvsfólk ongin sjálffylgja

Porting vísir á, at sjálvt um tað eftirhondini ljóðar sum ein útvantað klisje, so eru starvsfólkini veruligavirðismiklasta tilfeingið hjá eini fyrritøku. Um eitt starvsfólk ikki kennir seg væl við farnanásinum arbeiðsplássi, finnur tað sær bara eitt annað starv. Við stóra tørvinum á arbeiðsmegi kann ongin fyrritøka taka síni starvsfólk sum eina sjálffylgju longur.

Tí er tað eisini serliga bláoygt at vænta, at starvsfólkini verða verandi, um tey ikki verða vird bæði sum starvsfelagar og medmenniskju, staðfestir John Ewans Porting.

- Í dag hava alsamt fleiri starvsfólk tørv á øllum sínum eginleikum og partvíst persónligheit, til at loysa eina arbeiðsuppgávu. Tí mugu tey hava eina grundleggjandi kenslu av, at tey trívast og mennast. Ein fyrritøka, ið ikki megna at skapa síkar karmar, hevur neyvan nakra framtíð, sigur John Ewans Porting avgjørdur.